U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce E. M.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, **se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7,** o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 17. 6. 2003, č. j. OAM-349/AŘ-2002, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Az 170/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2004, č. j. 10 Az 170/2003 - 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností podanou osobně u Městského soudu v Praze dne 4. 6. 2004 napadá rozsudek tohoto soudu ze dne 8. 4. 2004, č. j. 10 Az 170/2003 - 33, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 17. 6. 2003, č. j. OAM-349/AŘ-2002. Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 8. 2001, č. j. OAM-6658/VL-07-03-2001, jímž byl zamítnut návrh žalobce na zahájení řízení o udělení azylu jako zjevně nedůvodný podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Městský soud v Praze dospěl v řízení o žalobě k závěru, že žalobce je neznámého pobytu, neboť na žalobcem uvedenou adresu nebylo možné opakovaně doručit formulář o osobních a majetkových poměrech a ani dotázáním na Policii ČR, Oddělení cizinecké policie, nebyla zjištěna jiná adresa, na níž by se žalobce zdržoval. Proto soud ustanovil žalobci v souladu s § 29 odst. 3 o. s. ř. použitým přiměřeně podle § 64 s. ř. s. opatrovnicí paní A. Č., sekretářku místopředsedy Městského soudu v Praze, které byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2004, č. j. 10 Az 170/2003 - 33, doručen dne 7. 5. 2004. Dne 31. 5. 2004 se žalobce osobně dostavil k Městskému soudu v Praze, kde převzal opis výše uvedeného rozsudku. Dne 4. 6. 2004 podal stěžovatel osobně u Městského soudu v Praze kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel soudu předložil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Proto byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že Městský soud v Praze nerozhodoval o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti ani neodstraňoval jiné vady kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení rozhodnutí, jenž je rozhodný pro určení počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, je třeba považovat pátek 7. 5. 2004, kdy byl rozsudek Městského soudu v Praze doručen opatrovnici žalobce, který byl v té době neznámého pobytu. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobci běžet v sobotu 8. 5. 2004 a skončila v pátek 21. 5. 2004. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 21. 5. 2004, aby lhůta pro její podání byla zachována; stěžovatel však podal kasační stížnost osobně až dne 4. 6. 2004. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Skutečnost, že si žalobce dne 31. 5. 2004 rozsudek Městského soudu v Praze osobně u tohoto soudu převzal, neměla vliv na běh lhůty pro podání kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu